

Hüseyin Acun

- şiirler -

Yayın Tarihi:

10.03.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Hüseyin Acun

HÜSEYİN ACUN, 1997 yılında İstanbul'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini İstanbul'da tamamladı.
Lise yıllarını İstanbul Galata lisesini bitirdi.
İstanbul Beyoğlu'nda ikamet etmektedir.
İlk eseri Edebiyat ve şiirleri olan Zarife'dir.

Alıntı 2 D

Kalbimde isminle beslediğim kelebek artık senin olsun...

Hüseyin Acun

Alıntı D

Anlatamam biliyorsun,
Söyleyebildiklerimden daha fazlasını sen anla.

Hüseyin Acun

Alıntı Şair

Genç bir şair oldum..
Öldüğüm'de mezarıma çiçekler dikermisiniz ?

Hüseyin Acun

Çocukluk

Çocukken en çok ne isterdin ?
Büyümek isterdim, kocaman adam olmak
Peki umduğunu buldun mu ?
Hayır ben ummadığım ne varsa onu buldum
Hiç evlendin mi ?
Aşık oldum ben çok aşık oldum.
Peki sevdiğin nerde ?
Onun benden haberi yok
Peki hayat nasıl gidiyor ailen ? arkadaşların ?
Ailem arkadaşlarım, hayat, bunlar çocukluk da kalan gerçekler. Şimdi ise herkes
hayattan kopmuş, kendi hayatının peşinde. Biliyormusunuz, küçükken evcilik oynardık
arkadaşlarla. Kimi anne olurdu, kimi abi, kimiside doktor. Şimdi hepimiz olmuşuz birer
yabancı. Büyüdükçe hayatın zor olduğunu anlıyorsun artık sana arka çıkan yardım eden
yok, çünkü büyüdün sen büyüdün.
Peki en büyük hayalin ne ?
Tekrardan çocuk olmak.

Hüseyin Acun

Filistin İçin

FİLİSTİN

BUM, BUM, BUM.
Duyuyor musun?
Kimine muazzam, havai fişek.
Kimine kan, terör, ölüm.
Aç ellerini bak ve yine bak!
Kardeşlerinin kanı,
Yanlış biliyorsun insanoğlu
Yağmur yağmıyor.
Zulüm görenlerin gözyaşı
Cehennem mi inmiş yeryüzüne.
Alevler içinde diri vücutlar.
Sakin unutmayın ki
Ellerimiz hep göğe yönelik
Ve adalet, er geç yerini bulacak
Bu dünyada olmazsa ahirette.
Öyle bir ceza ki, korkuyorum şahsınıza.
Size sesleniyorum katiller!
Çığlıklarınızı ışitir gibiyim.
Allah yardımcınız olsun.

Hüseyin Acun

Galata

Niye susuyorsun iŖte
Söyle bana
Bak sarılmıŖsın bana
Susmak yok
Bu sefer
Yıllarca bekledim bu anı
Aylarca günlerce saatlerce
Dakikalarca sabırla
BeklemiŖim
Susma nolur
Susarsan olmaz
Ağla kollarımda
Ağla saatlerce
Beraberiz bak
İstediğimiz kadar seyredelim
İstanbul'u
İstedğin yerdeyiz !
KonuŖ artık
Neredeyiz kim bilir...

Hüseyin Acun

Gidiyorum

Yazmak gerekiyor şehirlere
Martılara heleki bu devirdeki insanlara
Aşka inanmayan insanları daha çok güzelleştirmem gerekiyor
Biliyorum inanıyorum ki insanları bu sözlerimi okudukça bir nebze de olsun düzelicekler
Olucak herşey yoluna girecek ve güzel gunleri göreceğiz anlıyorum o kuşların
gözlerinden insanlari seviyorlar aynı simidi parçaya bölüp paylaşan o güzel insanlara
korkmadan konacaklar üstüne insanların
Olucak o kadar güzel
Mutluluk olucak
El ele giden 2 insan kalpleri sımsıkı sarılacaklar bedenleriyle birbirlerine bir gün
insanlara o sözleri söyleyecek biri daha olucak Şiir kazanacak bir gün
Cemal Süreya geçti
Cahit Zarifoğlu geçti
Can yücel geçti
Nazım Hikmet geçti
Ahmed Arif geçti
Adil erdem Beyazıt geçti
Sezai Karakoç geçti
Necip Fazıl Kısakürek geçti bu dünyadan sözleriyle geçti
Bir gün Hüseyin Acun da gecicek bu dünyadan....

Hüseyin Acun

H 1

Aşkın tarifi
Sevgi özlem ?
Nerede kaldı
Güzel dünlerimiz
Hep aynı mı bu dünya
Hep aynı değil
Tutkunun içine heyecanı
Aşkın içine acıyı
Nedir bu hasretin anlamı
Saçmalık sanki
Mezarının başında ölü bir insanım
Yaşadığım varlığım belli değil.
Buna yazıma da son diyorum ama
Olmuyor son işte
Hep aynı yazım
Hep aynı kağıtlar aynı kalem
Sevdaya bağlanana kadar böyle
bir vapurda martılar bile sen sanki
Yol tükeniyor
elini çabuk tut demekten yorulduğum
Zamanda öyle
saat kaç oluyor belli değil
5 dakika sonra farklı
10 dakika sonra farklı
Sahilde ki vapurun kalkışı
hep aynı
Bir sen yoksun
Ne yapacağız ?

Mezarının başında ölen adama..

Hüseyin Acun

H 2

Artık manzara yok !
Yazılıcak bir şeyde kalmamış
Sanki sevda da yok
öyle oturup öyle bakmak var
Uzaklara doğru
Hayat nereye götürürse artık
Yüzümüz de gülmez
Karanlık bir odada otururuz
Kimsede duymaz hıçkırıklarımızı
Elektriklerin gelmesini bekleriz !

Hüseyin Acun

H 3

Biz buyuz iŖte
Ne seilmeyi
Nede sevmeyi
Hak ediyoruz
Bak her gün aynaya bakıyoruz
Kendimize
Sözde sevdayı altın harflerle yazmıŖız ya
Yok yle kıymet bilmeyene
Bak gr halimi
Gözlerdeki morlukları
Uyumamaktan
Duy ksrklerimi !
Sigaradan
Bak inceliyorum yavaŖ yavaŖ
Yememekten !
Neden
AŖık oldum günkü
Güzel bir kadına kaptırdım gönlümü
Ne o beni bırakıyor
Ne ben onu
Anca Ŗyle
Mezar taŖıma kelebek konar
Sevinirim..

Hüseyin Acun

H 4

Bazen iŖte
Bazeni yok aslında
Kafamda uydurduğum bir yalan
Yalanlarada alışmış ya insanoğlu
Seviyorum yalanı
Özlüyorum yalanı
Sensizim yalanı
Hep böyle gidiyor oysaki
Yalan mı soyluyorum
Ey kalemim
Ey kağıtlarım
Bunu benden daha iyi bilen sizlersiniz
Yanlış mıyım ?
Yanlışsam söyleyin bana
Bir doğrumun harfini eğik yazdırın bana..
Susmayın kalemim
Susmayın kağıdım
Sizden başkası yok bana...

Hüseyin Acun

İsimsiz 5

Bu kadar yeter !
Vallahi yeter
Her gün
Acıyla yat
Acıyla kalk
Olmuyor
Neredesin ?
Boş duvarlarla konuşuyorum.
Ne sesimi duyan var
Ne beni gören
İstemiyorum yanlarında olmak
Sesimi duysunlar yeter
Yüklerimi
Taşımıyor bedenim
Parçalanmış bir ruh gibi
Dolaşıyorum karanlık sokaklarda
İşte bak tam da ordayım
Bıraktığın çukurda...

Hüseyin Acun

İsimsiz 6

Eskiden birbirimize
Bakmaya çekinirdik
Sonrası bakmaya başladık
Şimdi
Biz
Dost muyuz ?
Düşman mı ?

Hüseyin Acun

İsimsiz 7

Sabahlar
Gecelere
Geceler
Sabahlara karışmış
Her vakit
Kulağımı tırmalayan
O şarkı
Dilimin ucunda
Kurtulamıyorum
Bir vakit düş yakamdan
Beni kurtarabilene
Helal olsun...

Hüseyin Acun

İsimsiz 8

Ne kadar mutluyuz
Ne kadar hüzünlüyüz ?
Kim bilir
Bizi bizden başka kimse bilmez
Hasretle yankılanan
sen
ben
Biz biliriz
Biz güleriz
Biz ağlarız
O zaman söyle bana ey Hayat !
Bugün sabah olur mu ?

Hüseyin Acun

İsimsiz Şiir 1

Karşımda durduğun da
Kendimi görüyorum
Eksiksiz, fazlasız, sadece ben
Eski günler üzer insanı
Ve yağmur yağar
Yaşlarımı ayırt edemez sin
Yeter ki birleşsin ellerimiz
Ağaç dan düşenlerle de yetiniriz
Al şu elmanın yarısını
Senin olsun
Geri kalanı bizim..

Hüseyin Acun

İsimsiz Şiir 10

Canım acır
O zaman
Yine yazarım.
Daha istekli
Tarifsiz duygu işte
Acıyor canım
Vallahi çok acıyor
Ama hissetmiyorum
Alışım artık
Bak vallahi yanlışım.
Yokluğuna'da
Susmaya da
Seni içimde saklamaya
Vallahi yanlışım
Aşıtırdın...

Hüseyin Acun

İsimsiz Şiir 11

Umut diyeli buna
Gelmeyeceğini bile bile
Bir bekleyiş, bir imtihan diyelim
Peki ya sorun ne ?
Çok sevmek mi
Çok kıymetlendirmek mi ?
Neden sen ?
Bir başkası değil de
İşte saklanan cevap
Bir kalp
Hep sana
Senin kalp
Hiç bana
Bekleyiş..

Hüseyin Acun

İsimsiz Şiir 12

Çok sevmekten mi dersin
Bu üzüntümüz ?
Küçük şeyler de bile
Mutlu olurum
Neden
Benimle paylaşmadın
O küçük mutluluğu
Neden susuyorsun ?
Dünya güzelim
Bunları sormam gerek
Konuşmamız gerek
Son kez bak bari gözlerimin içine
Bugün Çok üzgünüm
Çünkü bugün seni içimde
Kaybettim
Aklına tut tarihi
Bağır hatta
Tarih 03.02 diye
Bugün sensizliğe başladım
Zor hem de çok zor
Ama zorla alışıcım
Biz artık kimsesiziz !

Hüseyin Acun

İsimsiz Şiir 13

Tarih 16 Eylül
Oysaki Eylül güzel bir başlangıç derler
Alışmak istiyorum
Sensizliğe
Yıl kaç oldu hala aynı parktayım
Unutamıyorum ki içimdeki seni
Sabah kalkıyorum
Aynaya her baktığımda
Sanki arkamda sen varmış gibisin
Tertemiz uyanmak istiyorum
Ama beceremiyorum galiba
Kolay değilmiş meğer
Beraber çılgınlıklar yapardık
Çocuklar gibi koşardık
Hep sen kaybederdin
İşte her şeyi yapardık
Çocuk gibiyim
Bak ağlıyorum
Tutamadım kendimi
Eski günlerdeki gibi
Gel aynı manzaraya bakalım.
Belki bir yıldız kayar
Dilek hakkımızı orda kullanırsınız
Belki bu özlemimiz de gider
Birden
Ben aynı yerdeyim
Aynı saatte aynı Parkta...

Hüseyin Acun

İsimsiz Şiir 2

Eksik günlerimiz var
Daha el ele yürüyecektik
Sokaklarda, köprülerin altında
Koca Şehir İstanbul'u seyredecektik.
Birbirimize bakıp susacaktık.
Daha çok eksik günlerimiz var.

Hüseyin Acun

İsimsiz Şiir 3

Bugün neden farklı ?
Neden diğer günler gibi değil
Çok farklı çok
İçimden bir ses
Yankı bırakıyor
Eskilere doğru
O karanlık gecelere doğru
Uykusuzluğa dayanamayan
Bedenim
Sevgisizlikten sızlayan
o kalbim
Ah kalbim zavallı kalbim
İsyandan parçalanmış
Bu sayfalar
Satırlar
İsyan Çıglıklarıyla
Bekleyişli gözlerim.
Bugün neden farklı
Neden diğer geceler gibi değil ?

Hüseyin Acun

İsimsiz Şiir 4

Sev artık
Gönlünü bağla bana
Nedir bu Aşk'dan çektiğimiz ?
Nedir bu senden çektiğim ?
Ya gel
Ya git.
Yada sus
Sana sesleniyorum duyuyormusun ?

Hüseyin Acun

İsimsiz Şiir 9

Sayfalarda birşeyler var sanırım
Kendimi tutamıyorum
elime kalemi alıyorum
tonlarca sayfaya sırlarımı anlatıyorum
kimseye anlatmadığım seni
bir kağıda dökmeye çalışıyorum
o sayfaları sana saklıyorum oysaki
vallahi sana saklıyorum
içimde ki seni bir tek o satırlar biliyor
anlatamıyorum da seni kimseye
anlatsam tekrar ağlayacağım
imkansız neden seviyorum
öylece karşı mahalleimde oturuyorsun
cama bakıp bakıp duruyorum aman kimse görmesin
sana baktığımı
dalga geçerler benimle
korkuyorum.
belki cesaretle çıksam bir an karşına
herşey çözülecek gibi
bir anda tekrar karanlığa giderim diye de çıkmıyorum karşına gizlice perdenin
arkasından böylece bakıyorum.
sayfalar biliyor bir tek seni ve senin camın kenarındaki Sarı papatyalar..

Hüseyin Acun

Kavuşamamak

KAVUŞAMAMAK.

Anlattıkça parçalanıyor um
İçimdeki sözler sanki biraz daha fazla
Biraz daha acı içinde yazıyorum
Hergün kaderime bakıyorum
Hergün aynı olduğum yerde oluyorum
Öldüğüm vakit
Sevinicek insanlar var
Yazıyorum yazıyorum ki
Yaşarken neler yapıyorum
Neler yaşıyorum bunu anlayın diye yazıyorum
Göge bakıyorum
Kamaşıyor gözlerim aniden
Parlayan güneş içimi yakıyor
Neler oluyor
İnsan oğlu böyle yaşarmı
İçimdeki acı nasıl diner
Bilmiyorum
Günden güne saatten saate içimdeki kabartiyi bekliyorum
Ölüyorum yavaş yavaş aniden
Yazılarım hala duyuluyor
Boş bir odada
Çıglık atıyorum öylesine
Öldüğüm yerde kala kalıyorum
Git gide toparaga sarılıyorum
Bir gün mutlu haber gelicek.
Kelebekler konacak mezar taşıma
Çiçekler açacak toprağımda
Ölüm bizi sevindirecek....

Hüseyin Acun

Kudus için

Bak o küçük çocuğun gözlerine
Bakın o insanların gözlerinin içine
Kimine cehennem
Bak masun gözlere
Ey insanoğlu
Duyabiliyor musun?
Kundakta ki bebeğin çığlıklarını
Duyabiliyor musunuz?
Anne feryadını
Yağmur yağıyor
Çocuklar ağlıyor
Analar ağlıyor
Duydunuz mu
Ey İnsanoğulları!

Hüseyin Acun

Mutluluk

Yine neredeyim belirsiz.
Masalar boş
Kadehler hüznü dolu
Neredeyim bilmiyorum
Uzun bir yol var önümde
Bir kadın vardı önümde
Aynı masadaydık
Hıçkırır hıçkırır ağladığım
Şimdi o masa
Kurumuş tahta
Gözyaşlarımız gibi
Bırak gözümün yaşı olayım
Her aktığında
İneyim güzel kalbine
İnceden İnceden.
Mutluluk çağırıyor bak
Kuşların sesini duyuyorum
Koş, Mutluluk seni çağırıyor
Aç kollarını...

Hüseyin Acun

Neden Ne Nasıl

Aslında sorulan soru çok basit

neden ne nasıl ?

neden yazıyoruz neden okuyoruz

Aslında bu soruyu sizlere sormak istiyorum bu cevaplarınız yazılarımda şiirlerimde çok önemli bir rol taşıyor.

Bana soracak olursanız benim cevabım hazır

Ben kitaplarla mutlu olan bir insanım örnek aldığım şairler

ile yollarıma devam ediyorum. Yazdığım her harf bile bir insanın ufak bir sayfasını yada kitabını okuyarak yazıyorum Neden Şevda karın doyurmuyor çünkü kitaplar yazarlar şairler doyuruyor. Biz de istedik eski güzel insanların mutluluğunu ama eskisi gibi değil bu dünya.

eski güzel insanlar öyle yaşarlarmış ne insanların kalplerini kırarlarmış ya düşünsenize birine seni seviyorum diyeceksin diyemiyorsun çekiniyorsun eski güzel insanlar kitap verirlermiş aşık olduğu insana şimdi bir çiçeği bile bir kadına fazla görüyorlar. İşte ben sırf insanlar böyle olmasın diye yazıyorum. Haykırsam kime fayda susmuyorum işte bugünlerin kıymetini bilin arkadaşım yarın için çok geç olur.

Neşat Ertaş ustamın sözüdür. Ah yalan Dünya !

Aşık Veysel ustam Güzelliğin on par etmez bu bendeki aşk olmasa !

ve daha niceleri Rahmetle ve minnetle...

Hüseyin Acun

Sen

Koyma beni ellere
Toprak kokusunu alamam ben
Çok özlerim seni
Yokluğuna alışamam
Bana hor görme bu mutluluğu
Öldürme bu içimde ki seni
Ellerin elime deydiğinde ki heyecanım
Gözlerine baktığım heyecan
Sen biliyorsun karşıdaydım işte
Nasıl bir heyecan içindeydim
Gözlerim kısılırcasına
Gülüyordu içim
kalbim heyecandan çıkacakmış gibiydi
biliyorsun işte
sana bakarken halimi bile anlatamıyorum
hala ilk heyecan
ilk sevincim var içimde
gel uzat elini

Hüseyin Acun

Şiir 10 D

Şimdi biz
Bir martının uçuşunu paylaşıyoruz
Seninle
Aynı gökyüzüne bakıyoruz
Değil mi ?

Hüseyin Acun

Şiir 2 D

Zaman dolandı boynuma
Akıtıyor zehrini, izin verin.
Bitmişim ben seyredip geçin
Bir arabaya bakarcasına
Veya bir zavallıya acırcasına
Ve Mevla'm hüküm veriyor
Açılan ellerin güzel karşılığı,
Zaman boynumda çiçek bağı,
Bulutlar el açmış güneş kollarını
Kuşları duyar gibiyim
Koş mutluluk sana kucak açıyor.

Hüseyin Acun

Şiir 3 D

Çırpınır cansız kanatlarım,
Bir kafese sıkışmışçasına
Tam mutlu oluyorum derken
İnce ruhumdur bedbaht
Yağmur yağar damla damla
Yüreğimdeki acılar
Kulağıma yansıyan ezan sesi
Gözlerim kapalı derin bir nefes
Kalacakmış geride
Gelmek bilmeyen zaman
Ve kurtuluş kapısı ifşa
Gözlerim kapalı derin bir son nefes.

Hüseyin Acun

Şiir 4 D

Bakma dersin,
Bakarım
Unut dersin
Hep aklımdasın
Kapat pencereni
Çek perdeleri
Ben yine güneş olup yansırım.

Hüseyin Acun

Şiir 5 D

Ağlayamıyorum
Saatlerce beyhude bakışlar
Kırık bir aynanın karşısında
Gerçekler bana karşı
Kulak verenim olsa keşke
Üzülürdük birlikte
Hatta ağlardık
Göz kenarlarımızda, bir ümit ile.

Hüseyin Acun

Şiir 6 D

Değilim sandığınız kadar mutlu
Çaba, iyi görünme, özgür.
Ölmamalı gülümsemek bir alışkanlık
Memnunum halimden çaresizlik
Bilin beni dünyanın en mesudu
Etrafıma güzellik saçmaya devam
Ben olmamaya göstereyim gayret
Haşa varsa cesareti olan
Açsın bir gece odamın kapısını.

Hüseyin Acun

Şiir 7 D

Gözlerini mahkum olmuşum
Ruhumda mühebbet sevgin
Dualarım ayaklanmış karşımda duruyor
İmkansız ama gerçek
Baksana bana sarılalım uzaktan
Yürümek yoruyor beni ey yar
İzinle konayım inceden kalbine
Utangaçlığının temizliğinden öte
Ama sen
Çok güzel tebessüm kokuyorsun.

Hüseyin Acun

Şiir 8 D

Ben ne yazdıysam
Ben ne düşündüysem
Senin için yazdım
Senin için düşündüm
Sadece sen vardın
Aklım' da
Fikrim' de
Kalbim' de

Hüseyin Acun

Şiir 9 D

Kalbimi mi okşadın bu gece ?
Sabah uyanmak dan ziyade
Yeni bir hayata kalktım
Kum saatleri akıp tükenmiş
Biz ise halen kavuşamamışız
Neyse ki ayrı yağmurun altında
Farklı yerlerde ıslanıyoruz
İsterim senin gözyaşın olmak
Vücudun da süzülüp yüreğinde yer almak
Farzet dünya bizden ibaret
Yüzüme sinen gülüşün
Ve elde tutulur sevdamız

Hüseyin Acun

Şiir D

Ben bu şiirleri sana yazdım
Hem de hepsini
Tarih 3 Mayıs saat 03:00 sabaha karşı
Sana söz
Her gün bir şiir yazacağım sana
Takvime iyi bak
İşte bu sayfanın ilk kısmı
Hikayen in başlangıcı
Neyse bu hasretin yarını da var
Görüşürüz.

Hüseyin Acun

Yağmur'a

Sarılarak ağlamak ne iyidir
Yağmur damlasını izlemek gibi,
Nasıl rahatlatır insanı.

Hüseyin Acun